

Autor: Tomáš Suchomel

Původním zadáním bakalářské práce T. Suchomela bylo přiblížit čtenáři fenomén pickupu a shrnout 4 nejrozšířenější školy svádění. Následně měl strategie používané v těchto školách kriticky zhodnotit na základě znalostí odborných psychologických výzkumů z oblasti evoluční psychologie, sociální psychologie a psychologie komunikace.

Ihned na úvod musím poznamenat, že se mu tento původně plánovaný úkol podařilo splnit pouze částečně – ačkoliv poskytl poměrně rozsáhlý přehled o jednotlivých školách pick-upu, nebyl schopen poskytnout kritické hodnocení a vědecký přístup k jednotlivým tvrzením jednotlivých škol. Co hůře – nebyl schopen si tento cíl v úvodu řádně zformulovat – místo toho se omezuje na vágní tvrzení toho, že něco jako pick-up se nedá zkoumat – což určitě není pravda, taková tvrzení ukazují pouze na neznalost metodologie (viz níže).

Práce T. Suchomela má rozsah 65 stran, celkem cituje 36 literárních a 12 internetových zdrojů, převážně v anglickém jazyce. Text, který se autorovi podařilo vytvořit, poskytuje poměrně ucelený obraz o vývoji pickuperské komunity, poskytuje přehled 4 největších pickuperských škol a dokonce rovněž praktický popis strategií používaných pickupery včetně praktických ukázek. Na závěr pak vytváří slovníček pickupery používaných výrazů. Ačkoliv je text místy skutečně neodborný a autor často sklouzává k stylu volenému jednotlivými „guru“, domnívám se, že je tento text velmi přínosný a poskytuje čtenáři dostatečný náhled do fenoménu pick-upu. V češtině dosud žádný takový text neexistoval, autor měl podklady pro tyto texty k dispozici pouze v angličtině – a to ve formě knih jednotlivých guru, nikoliv ve formě souhrnné práce antropologického či psychologického charakteru. Ač se partnerskými vztahy a problematikou navazování partnerství profesionálně zabývám, nebylo pro mne lehké získávat informace o tomto fenoménu, a to nejen kvůli nedostatku času – i samotní pick-upeři se zdráhají o používaných strategiích a způsobu, jak probíhá jejich výcvik mluvit – z jejich pohledu se jedná o „tajné informace“, které se zpeněžují v rámci nákladných výcviků. Za sebe tedy tento materiál vítám, neboť po jeho přečtení mám daleko jasnější představu o tomto fenoménu.

Zde bych ráda uvedla, že zpětně se mi zdá, že kdyby T. Suchomel chtěl věnovat diplomové práci více času a rozhodl se pro vlastní výzkum, mohlo by se jednat o velmi zajímavou antropologickou práci - podnikl-li by např. terénní výzkum z pozice interního pozorovatele a některých výcviků se zúčastnil (a bylo by možné vymyslet řadu dalších výzkumů psychologických). Zejména kvůli časové tísní zvolil student práci teoretickou, ovšem jeho představa o odborném textu byla v začátcích mého vedení velmi mlhavá. Styl prvních verzí textu byl velmi laický a neobjevovalo se v něm vůbec žádné srovnávání ani hodnocení s odbornými pracemi. Oproti této versi je patrné značné zlepšení a úprava stylu textu, dokonce bylo i zařazeno několik odborných studií, o něž se student opírá. Domnívám se, že se v průběhu psaní bakalářské práci naučil řadu nových dovedností a poučil se o tom, jak skutečně může vypadat odborný text, o němž předtím neměl valnou představu a nejspíše neměl ke kritickému hodnocení pickuperských strategií dostatečné odborné znalosti z oblasti psychologie, což jsem já, jako školitelka špatně odhadla.

Vzhledem k patrnému zlepšení v průběhu psaní této práce a vzhledem k tomu, že text obsahuje informace, ke kterým je obtížný přístup, jsem ochotna odhlédnout od velmi očividných nedostatků práce a hodnotím ji známkou **dobře** (v závislosti na obhajobě).

Závěrem bych velmi ráda podotkla, že doufám, že si po zkušenosti z psaní bc. práce uvědomí, že není dobré přeceňovat své schopnosti (a zvláště ne když se pouští do něčeho, s čím nemá zkušenosti) a už vůbec není dobré odkládat věci na poslední chvíli, neboť ne všichni jsou ochotni a schopni pracovat ve stresu.

Z Praze dne 26.9. 2011

Mgr. Kateřina Klapilová PhD.

Otázka pro obhajobu: Dokázal byste obhájit, proč o pick-uperech píšete jako o komunitě?